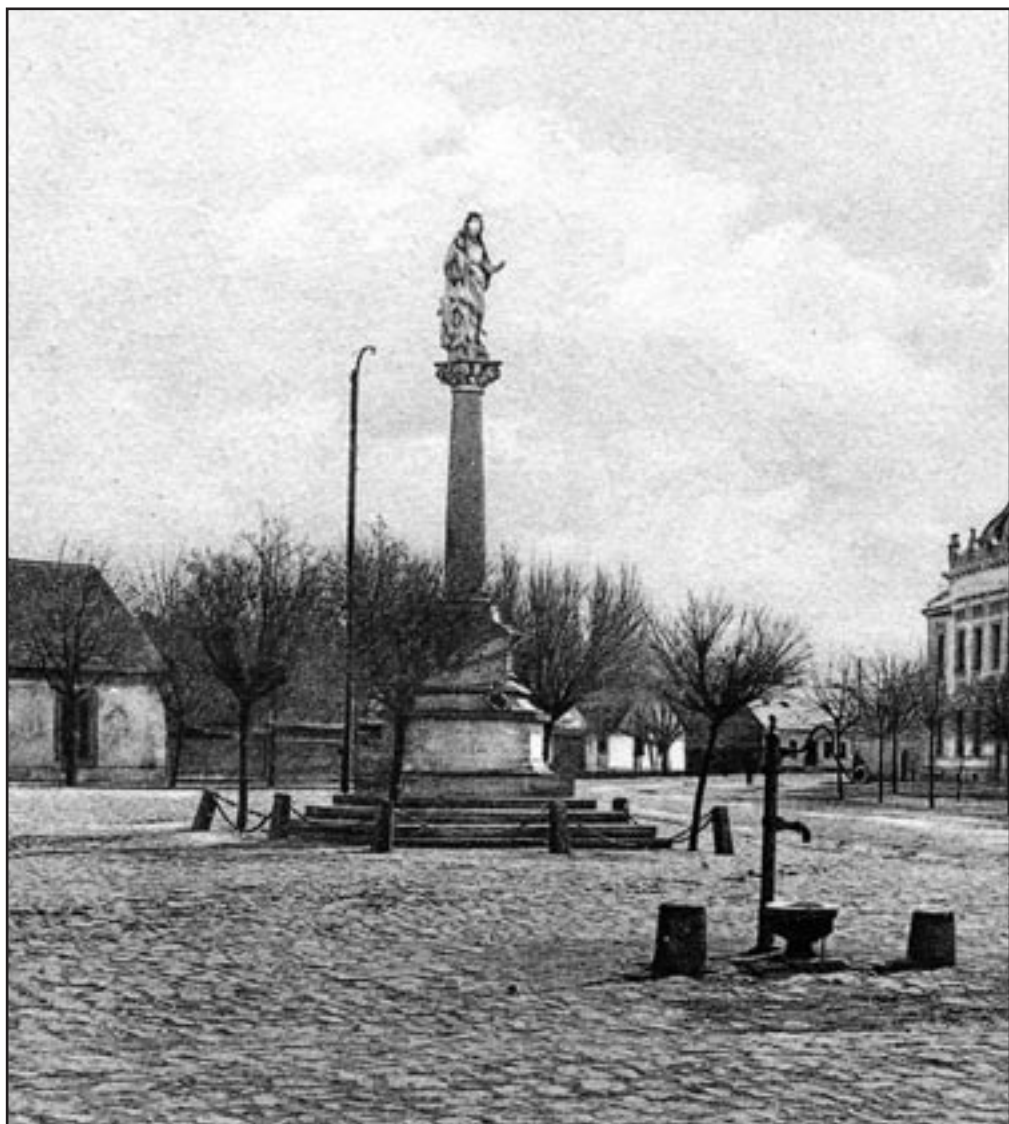

BUCHLOVSKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 7-8 • ROČNÍK XIII.

ČERVENEC-SRPEN 2007

Hrad Buchlov s výstrahou

(foto: Vlastimil Kořínek)

Informace městyse Buchlovice

Rada městyse 12/2007 ze dne 23. 5. 2007

Oznámení Občanského sdružení Buchlovjének o pořádání akce – závody koloběžek a odrážedel – neděle 20. 5. 2007 v 16.00 hodin na chodníku k Úřadu městyse Buchlovice

Rada konstatovala, že akce proběhla bez problémů, že však by bylo lépe závody a malování dětí uskutečnit na hřišti k tomu určeném.

Žádost paní Anežky Hubáčkové, Buchlovice, o prodej části parcely městyse Buchlovice č. 1328/6 o výměře 136 m² a parcely č. 1354/46 o výměře 10 m² v sousedství jejího rodinného domu, ze dne 14. 5. 2007

Rada nedoporučuje prodej části parcely městyse Buchlovice č. 1328/6 o výměře 136 m² a parcely č. 1354/46 o výměře 10 m² především proto, že se jedná i do budoucnosti o jedinou přístupovou cestu pro městys k protieroznímu opatření, nekryje se se zájmy městyse Buchlovice.

Žádost pana Jiřího Dvořáka, Buchlovice, o odkoupení pozemku městyse parcela č. 395 o výměře 156 m² (před domem čp. 807, který má v současné době žadatel v užívání, ze dne 15. 5. 2007

Rada doporučila prodej pozemku městyse parcela č. 395 o výměře 156 m² před domem čp. 807, neboť jde o integrální součást domu a v minulosti nebylo převedeno žadateli jenom technickým nedoplněním. Cena pozemku bude stanovena na základě znaleckého posudku.

Žádost JUNÁK – svaz skautů a skautek ČR – středisko Kyjov o povolení uspořádat skautský stanový tábor na pozemcích blízko RZ Dopravák, parcela č. 2864/1 až 2865/1 a 2865/4 v době od 1. 7 do 24. 7. 2007

Rada schvaluje uspořádání stanového tábora pro JUNÁK – svaz skautů a skautek ČR – středisko Kyjov na pozemcích blízko RZ Dopravák parcela č. 2864/1 až 2865/1 a 2865/4 v době od 1. 7 do 24. 7. 2007. Rada městyse souhlasí s odběrem pitné vody, o této záležitosti je třeba informovat místostarostu pana Bořka Žižlavského, záležitosti související s odpadovým hospodářstvím je třeba dojednat s ing. Josefem Motyčkou. Rada požádá vedení tábora o spolupráci – úklid a úprava prostoru v bezprostředním okolí Kamenného kříže.

Záměr na darování pozemků (12/119) parcela č. 2863/84 o výměře 4072 m² v k.ú. Osvětimany Lesnímu družstvu Osvětimany

Rada, která vyšla z jednání členské schůze zástupců obcí a měst účastných v Lesním družstvu Osvětimany, doporučuje Zastupitelstvu městyse Buchlovice darovat Lesnímu družstvu Osvětimany část pozemku p.č. 2863/84 o výměře 4072 m² (podíl městyse je 12/119), aby mohlo dojít k legalizaci stávajícího stavu.

TROFEO NIKÉ MORAVIA 2007, Mgr. Evžen Doležal, International Sports Marketing s.r.o., Pardubice

Rada byla informována o připravovaném projektu TROFEO NIKÉ MORAVIA 2007 a o souvisejících, doprovodných akcích. Městys se zúčastní pouze pasivně, tj. nebude akci finančně podporovat. Pokud se týče přípravy tiskových zpráv (podklady), je možno se obrátit na místostarostu pana Bořka Žižlavského, rovněž budou připraveny drobné propagační předměty pro posádky vozidel.

Žádost o poskytnutí finančního příspěvku na činnost ZO Sdružení postižených civilizačními chorobami, Staré Město, ze dne 16. 5. 2007

Rada projednala žádost o poskytnutí finančního příspěvku na činnost ZO Sdružení postižených civilizačními chorobami Staré Město a uložila tajemníkovi zjištění počtu a jmenovitého seznamu členů pocházejících z městyse Buchlovice. Rozhodnutí ponechala rada na příští zasedání. Dotazem (telefonicky) dne 24. května 2007 bylo zjištěno, že akcí výše uvedené organizace se zúčastňuje z Buchlovic 8 osob, jmenovitě: manželé Omelkovi, Karel Raštica, Jaroslav Gregorová, Ludmila Létalová, Jarmila Škrabalová, dvě další osoby se nepodařilo během rozhovoru identifikovat.

Obecně závazná vyhláška (OZV) městyse Buchlovice č. 01/2007 – Požární řád

Obecně závazná vyhláška městyse Buchlovice – podmínky k zabezpečení požární ochrany při akcích, kterých se zúčastňuje větší počet osob

Rada doporučila Zastupitelstvu schválení uvedených OZV, neboť tyto patří v oblasti požární ochrany k základním.

Oznámení o konání kynologické akce – Oblastní výstavy psů dne 9. června 2007 v areálu zámecského parku – Českomoravská kynologická jednota, Uh. Hradiště, ze dne 18. dubna 2007

Rada vzala na vědomí oznámení o konání Oblastní výstavy psů dne 9. června 2007 v areálu zámecského parku. S ohledem na dřívější akce tohoto typu pověřila rada starostu Ing. Jiřího Černého jednáním se zástupcem Okresního mysliveckého spolku v Uh. Hradišti – dosažení dohody na příspěvku pořadatelů na úklid městyse po akci.

HYJĚ – koně Zlínského kraje o.p.s. – dopis radního ZK Jindřicha Ondruše o přípravách k založení společnosti

Rada projednala materiál doprovázející dopis radního Zlínského kraje Jindřicha Ondruše a doporučila určitou zdrženlivost při vstupu za člena nově se rodící společnosti HYJĚ – koně Zlínského kraje o.p.s. a Zastupitelstvu vstup nedoporučila. Rada doporučila informovat o aktivitách provozovatele hippoterapie a projížděk na koních (pana Nevřivu – Ranch Nevada a Raphaela Craenhalse – Buchlov Park s.r.o.).

Rada 13/07 ze dne 6. 6. 2007

Žádost o prodej pozemku městyse Buchlovice – návrh kupní smlouvy mezi městysem Buchlovice a firmou LUKROM, spol. s r.o., Lípa, na prodej pozemku parcela č. 1861/10 o výměře 230 m² v k.ú. Buchlovice

Rada projednala žádost o prodej pozemku, který je součástí parkoviště zařízení SOVÍN. I vzhledem k tomu, že tato záležitost byla již dříve projednávána, doporučila Rada zmíněný prodej za cenu 100 Kč/m².

Odkoupení pozemků v areálu bývalého zemědělského družstva – farma Buchlovice, parcela č. 1801/1 o výměře 415 m², parcela č. 505/15 o výměře 596 m² od pana Jana Horáka, Buchlovice, parcela č. 1801/2 o výměře 232 m² od Česká republika, parcela č. 505/21 o výměře 457 m², parcela č. 505/27 o výměře 486 m², parcela č. 505/50 o výměře 321 m², parcela č. 505/31 o výměře 275 m², parcela č. 505/55 o výměře 213 m², parcela č. 503/7 o výměře 167 m² od firmy LUKROM, s.r.o., Lípa čp. 81, parcela č. 1801/3 o výměře 102 m², parcela č. 505/22 o výměře 278 m², parcela č. 503/2 o výměře 232 m², parcela č. 505/40 o výměře 60 m² od Vladislava Hrušky, Buchlovice, parcela č. 1801/4 o výměře 86 m², parcela č. 505/23 o výměře

363 m², parcela č. 503/3 o výměře 253 m², parcela č. 505/42 o výměře 74 m², od paní Věry Spáčilové, Buchlovice, parcela č. 1801/8 o výměře 96 m², parcela č. 505/29 o výměře 288 m², parcela č. 503/6 o výměře 175 m², parcela č. 505/49 o výměře 235 m² od paní Květoslavy Ležákové, Prostějov, parcela č. 503/8 o výměře 180 m², parcela č. 505/34 o výměře 883 m², parcela č. 505/44 o výměře 395 m², parcela č. 505/45 o výměře 399 m² od pana Jaromíra Kučíka, Buchlovice, parcela č. 505/52 o výměře 658 m² od paní Aleny Sadílkové, Hluk, parcela č. 503/5 o výměře 306 m² od pana Milana Janovského, Havířov – Podlesí

Starosta podal členům Rady informace o jednání s některými vlastníky, především pak o majoritním vlastníkovi pozemků i budov v bývalém zařízení zemědělského družstva. Po diskuzi bylo rozhodováno o doporučení koupě s cílem získání celého prostoru. Ve všech případech (mimo LUKROM) je navržena koupě za cenu 100 Kč/m². V případě koupě od LUKROMU navrženo odkoupení nemovitostí (bývalý kravín s příslušenstvím) včetně pozemků za celkovou cenu 3,5 mil. Kč.

Den otevřených dveří památek v dnech 8. – 16. září 2007, dopis ing. arch. Aleš Holý, vedoucí odboru architektury, plánování a rozvoje, Městský úřad Uh. Hradiště, ze dne 31. 5. 2007

Rada projednala dopis a rozhodla, že Den otevřených památek bude realizován v Buchlovicích dne 8. září 2007 a budou otevřeny památky – Kostel sv. Martina, fara Buchlovice a kaple sv. Alžběty. Podmínky pro otevření zajistí prostřednictvím Spolku podporovatelů historie Buchlovic místostarosta pan Bořek Žižlavský a tajemník ing. Miloslav Hrdý.

Smlouva o pronájmu nebytových prostor městyse Buchlovice ZUŠ Uh. Hradiště k provozování vzdělávací činnosti v hudebním, tanečním, výtvarném a literárně-dramatickém oboru.

Vzhledem k tomu, že již byly učiněny kroky k tomu, aby mohla ZUŠ Uh. Hradiště provozovat od 1. 9. 2007 na odloučeném pracovišti výuku v některých oborech vzdělávacích činností, shodla se Rada na delegování pravomoci podpisu smlouvy o nájmu mezi ZUŠ a městysem Buchlovice, smlouvu podepíše starosta ing. Jiří Černý.

Oznámení o konání sbírky v době od 1. 6. 2007 do 30. 9. 2007, ZO 63/03 ČSOP, Záchraná stanice volně žijících živočichů, Karel Tomešek, ze dne 30. 5. 2007

Tajemník ing. Miloslav Hrdý informoval členy rady o zahájení veřejné sbírky, kterou pořádá ZO ČSOP 63/03 Buchlovice, jako provozovatel Záchrané stanice pro volně žijící živočichy. Sběrka, která se bude konat ve dnech 1. 6. 2007 až 30. 9. 2007, je povolena Osvědčením Odboru právního a Krajského živnostenského úřadu Krajského úřadu Zlínského kraje – viz. dopis ze dne 25. 5. 2007 č.j.: KUZL 25895/2007, číslo spisu: KUSP 25895/2007/PŽÚ/Kl. Tajemník rovněž informoval o technických záležitostech sbírky týkajících se pečetení pokladničky, rozpečetění a přepočítání výsledků sbírky. Rada vzala všechny tyto informace na vědomí.

Žádost o možnost uskutečnění ohňostroje u příležitosti svatební hostiny dne 14. 7. 2007, pan Branislav Gál, Praha 6, fax ze dne 5. 6. 2007

Rada městyse Buchlovice povolila výjimku a souhlasí s uskutečněním malého ohňostroje, jak psáno v žádosti. Podmínkou je dodržení všech bezpečnostních pravidel tak, aby nedošlo k ohrožení zdraví osob ani újmy na majetku. Dokonalý úklid veřejného prostranství ihned po akci je samozřejmostí.

Koupě pozemku parcela č. 6/5 o výměře 74 m² v k.ú. Buchlovice (křižovatka nad farou) ve prospěch městyse Buchlovice od paní Heleny Krívové, Buchlovice

Rada městyse Buchlovice shledala nabídku na koupi pozemku parcela č. 6/5 o výměře 74 m² v k.ú. Buchlovice jako opodstatněnou a doporučuje ji Zastupitelstvu (jde o zelený trojúhelník v křižovatce ulic Brněnská, Na Lhotce a Kostelní).

V budově základní školy na ul. Komenského probíhá od měsíce května půdní vestavba, kterou provádí firma Stavby Boršice. Vnikají tak velké prostory, ve kterých najde své místo zasedací místnost, počítačová učebna, školní družina aj. Na snímku z kontrolního dne vidíte starostu městyse ing. Jiřího Černého a stavbyvedoucího pana Krušinu.

(foto: -bž-)

Těsně před prázdninami vrcholily úpravy na autokempu na Smraďavce. Prostory mezi chatami získaly nové chodníky a bylo započato s vnitřními dřevěnými obklady chatek. Materiál zakoupil městys a práce zajistil nájemce autokempu pan Antonín Dvořan. (foto: -bž-)

Dne 24. května proběhla kolaudace nové hospůdky pana Petra Špalka pod hradem Buchlovem. Tato vkusná stavba s příjemným posezením vyrostla v rekordním čase přes zimní období. Kolaudace se zúčastnili mj. představitelé městyse, starosta a místostarosta.

(foto: -bž-)

Při červnové odpolední bouři uhořel blesk do jedné z jedlí u parkoviště pod Buchlovem. Kmen stromu rozštípal na třísky. Naštěstí se nikomu nic nestalo.

(foto: -bž-)

Primitivního vandalství přibývá! Důkazem jsou například vyvrácené dopravní značky na Smradavce nebo poštovní schránka.

(foto: -bž-)

Řádky základní školy

Informace o vycházejících žácích

ZŠ Buchlovice ve školním roce 2006/2007

V letošním školním roce 2006/2007 ukončilo na ZŠ v Buchlovicích povinnou školní docházku 37 žáků ze dvou devátých tříd. 30 žáků si vybralo pro své další studium maturitní obory, 7 žáků si zvolilo učební obor.

Tak jako v minulých letech i letos si žáci volili pro své další studium pouze jednu střední školu a jeden studijní obor. Přestože panovalo mezi absolventy napětí, většina žáků byla na zvolenou školu přijata. Mnozí pouze na základě studijních výsledků.

Je důležité připomenout, že v současné době mnohé střední školy přijímají budoucí studenty bez přijímacích zkoušek pouze na základě dobrého prospěchu. Jedná se i o gymnázia, kde žáci nekonají přijímací zkoušky, pokud je jejich prospěch v osmé a v pololetí deváté třídy výborný.

V letošním školním roce psali všichni žáci devátých tříd SCIO testy a testy CERMAT, jež byly vyhodnocovány celorepublikově. Každý žák obdržel zprávu o úspěšnosti testu a vhodnosti dalšího studia. Výsledky těchto testů někteří žáci rovněž přikládali při přijímacím řízení na střední školu.

V tomto školním roce byli přijati z naší školy na osmileté gymnázium v Uherském Hradišti i čtyři žáci z pátého ročníku.

STŘEDNÍ ŠKOLY

Město	Škola	Obor	Poč.
Uherské Hradiště	Gymnázium	Gymnázium všeobecné	4
	SPŠ	Strojírenství – počítačová podpora	2
		Elektrotechnika	1
		Technické lyceum	2
	OA a VOŠ	Obchodní akademie	2
		Informatika v ekonomice	1
		Ekonomické lyceum	1
	SOŠ Jiřího z Poděbrad	Hotelnictví a turizmus	2
	Střední zdravotnická škola	Zdravotnický asistent	1
	SŠ Mesit, o. p. s.	Mechanik elektronik	2
Staré Město	SOŠ a Gymnázium	Gymnázium všeobecné	3
		Ekologie a ochrana krajiny	2
		Ekonomika zemědělství a výživy	1

Kunovice	Soukr. SOŠ s.r.o.	Komerční právo	1
Olomouc	Gymnázium	Gymnázium – živé jazyky	1
Otrokovice	SOŠ	Mechanik instal. a el.-tech. zařízení	1
Kroměříž	VOŠ ped. a soc. SPgŠ	Předškolní a mimoškolní pedagogika	1
Velehrad	Stojanovo gymnázium	Gymnázium všeobecné	2

UČILIŠTĚ

Město	Škola	Obor	Poč.
Uherské Hradiště	SOŠ služeb s.r.o.	Kosmetička	2
	SŠ Mesit o.p.s.	Elektrikář slaboproud	1
	SŠ hotelová a obchodní	Kuchař	1
	SŠ technická	Zámečnick	1
		Automechanik	2

Vysvětlivky: SPŠ – střední průmyslová škola, OA – obchodní akademie, VOŠ – vyšší odborná škola, SOŠ – střední odborná škola, SPgŠ - střední pedagogická škola

Mgr. Vladimíra Klvaňová, výchovný poradce

Měšťanská škola na konci dvacátých let 20. století (pohlednice)

Základní umělecká škola v Buchlovicích

Sen mnohých rodičů se pomalu stává skutečností. Od září by měla být otevřena pobočka ZUŠ Uh. Hradiště v prostorách staré školy na Lhotce.

Naším cílem je podporovat rozvoj osobnosti dětí v našem regionu bez nutnosti dlouhého dojíždění a poskytnout jim tak smysluplné využití volného času s kvalitními učiteli. Pobočka bude sloužit dětem z Buchlovic a okolí (Břestek, Tupesy, Zlechov, Boršice, ... popř. dalším obcím mikroregionu).

Od září 2007 předpokládáme otevření hudebního oboru:

- přípravná hudební výchova (pro děti od 5 let)
- zobcová flétna (pro děti od 6 let)
- housle (pro děti od 6 let)
- klarinet

V následujících letech bychom rádi pobočku rozšířili o další obory jak hudební, tak literárně dramatický, taneční či výtvarný. Chceme tak pružně reagovat podle potřeb a zájmu vás rodičů. K tomuto účelu byl vytvořen dotazník, který byl distribuován v mateřských (prostřední a předškolní třídy) a základních školách (1.–3. třída), kde jste se mohli k jednotlivým oborům vyjádřit.

V současné chvíli je pobočka schválena Radou Zlínského kraje a čekáme na vyjádření ministerstva školství. Povolení očekáváme během měsíce července či srpna. V září by měly proběhnout talentové zkoušky. Naše pobočka bude třetí pobočkou této školy.

Zde je několik informací, které jsem čerpala z webové adresy: www.zusuh.uhedu.cz:

Základní umělecká škola Uherské Hradiště

Poskytuje kvalitní umělecké vzdělání v jednotlivých oborech již 66 let. Přípravuje žáky pro studium učebních a studijních oborů ve středních uměleckých školách; připravuje také pro studium na vysokých školách s uměleckým a pedagogickým zaměřením. Je školou čtyřoborovou - má obor hudební, taneční, výtvarný, literárně dramatický a výuku v kurzech v rámci doplňkové činnosti. V současné době má dvě pobočky: ve Starém Městě a v Kunovicích.

V jakém věku začít?

Většinou jsou do přípravné hudební výchovy přijímány děti, které navštěvují 1. nebo 2. třídu základní školy. Po roce přípravné hudební výchovy jsou pak děti zařazeny do individuální nástrojové výuky podle zájmu a schopností dítěte.

U předškolních dětí musí rodiče být schopni zajistit pravidelné docházení do lekcí. Učitelé ZUŠ v Uh. Hradišti jsou pro výuku mladších dětí speciálně proškoleni, jedná se o klavír, housle, violoncello a zobcovou flétnu.

I když dítě neprojde přípravnou hudební výchovou, může být zařazeno i v pozdějším věku, zvláště jedná-li se o nástroje, jejichž začáteční výuka je vzhledem k fyzické náročnosti posunuta do pozdějšího věku. Zde je vhodné se u talentové zkoušky poradit s příslušnými vyučujícími.

Jak probíhá talentová zkouška?

K talentové zkoušce stačí, když si děti vyberou dvě písně, které zazpívají, jiná speciální příprava k dalším částem zkoušky není nutná. Pokud dítě navštěvuje nějaký kroužek hry na nástroj, může to, co umí, předvést.

Závěrem:

Kultura a umění kultivuje osobnost člověka, podporuje citlivost pro svět i lidi kolem nás, rozvíjí jeho tvořivost, dává mu jeho jedinečnost.

Jsem ráda, že díky ochotě ředitelství základní školy a vedení obce mohl být v únoru otevřen kurz výuky hry na housle, který vede zkušený Radim Snopek. V současné době jej navštěvuje deset dětí převážně z našeho městečka. Po otevření buchlovické pobočky ZUŠ předpokládáme, že většina z nich bude jejími prvními studenty.

Lenka Rašticová (rasticova@volny.cz, tel: 737 285 333)

V měsících květnu a červnu se kvůli rekonstrukci ZŠ na ul. Komenského přestěhovaly čtyři třídy do prostor bývalé školy u kostela. Jak sami vidíte, dětem se ve vyzdobených třídách moc líbilo a jistě budou na tuto epizodu ve svém školním období rády vzpomínat.
(foto: ZŠ Buchlovice)

Ověření vrozených vlastností retrieverů v katastru Buchlovic dne 19. května 2007

Díky několikaleté spolupráci s představiteli městyse Buchlovice jsme mohli i letos pořádat v katastru Buchlovic již 6. setkání chovatelů retrieverů.

Sraz účastníků akce s názvem Ověření vrozených vlastností retrieverů byl v krásném prostředí před Láznemi Leopoldov na Smradavce, za což patří dík především panu Františku Krystýnkovi. Zde byla také provedena veterinární přejímka všech zúčastněných psů, a to MVDr. Kateřinou Kaděrovou z Veterinární kliniky v Uh. Hradišti - Mařaticích. Při průběhu zkoušek přihlížel na správnost provedení různých disciplín hlavní rozhodčí, jímž byl Mgr. Milan Hampl se svými kolegy z ČMMJ v Uh. Hradišti, panem Antonínem Straňákem a Františkem Hauerlandem. Slavnostní zahájení odtroubil na lesní roh inženýr Zdeněk Havlíček, který tímto dodal patričnou atmosféru celé naší akci.

Samotné ověření vloh se konalo v krásném prostředí kolem přehrady, a to za účasti 16 psů z celé Moravy, s jejich majiteli a vůdci. U pejsků byla ověřena jak jejich spolehlivost v chování, tak i ochota k práci, která by měla být jednou z jejich předností. Po celý den bylo hezké, slunečné počasí, které dodalo dobrou náladu i všem zúčastněným.

Náročný den byl završen slavnostním předáním diplomů a cen všem, kteří úspěšně absolvovali základní zkoušku do života retrievera. Pohár pro první místo a medaile pro první tři místa věnoval Retriever klub CZ, věcné ceny věnoval pan Milan Doktor, jenž zkoušky zajišťoval a pořádal za výše jmenovaný klub. Za to, že akce mohla proběhnout již po několikáté, chceme poděkovat představitelům Buchlovic.

Náš dík patří také Mysliveckému sdružení v Buchlovicích, Rybářskému svazu z Nedakonic, Ing. Havlíčkovi, Veterinární klinice v Uh. Hradišti – Mařaticích. a samozřejmě všem, kteří přišli čtyřnožce s jejich páničky a vůdci podpořit.

Milan Doktor, poradce chovu Golden Retriever po Moravu

Na XII. ročníku Koseckých písní

Letošnímu ročníku Koseckých písní přálo počasí i návštěvnost. V mužské kategorii zvítězil Milan Zetěk ze Zádveřic a v ženské Eva Vojtíková ze Spytihněvi.

(foto: Jiří Raštica)

Poslední květnové odpoledne přišly potěšit děti z Buchlovjánku babičky a dědečky do domova důchodců. Připravily si pro ně vystoupení jak maminky s dětmi, tak dětský taneční kroužek. Děti i maminky si vystoupení moc užily a už se těší na další setkání. (S.D.)

Počasí pouti na Klimentku tentokrát přálo

V neděli 27. května se po loňské přestávce, způsobené nepřízní počasí, uskutečnila tradiční pouť na Hoře sv. Klimenta u Osvětiman. Ta bývá stejně působivá, jako je jmenovaný chřibský vrchol, opředený bohatou cyrilometodějskou tradicí. Autem sem nedostanete, musíte spolehnout na vlastní nohy, případně se vydat na kole.

Mše svatá, sloužená koryčanským knězem Michalem Šálkem, za doprovodu dechové hudby, se odehrává v samotných základech prastarého kostelíka, v sousedství kaple. Poklidnou neopakovatelnou atmosféru dodává mši lesní prostředí, šum stromů, vůně kadidla a staré nábožné písně.

Z akropole někdejšího výšinného velkomoravského hradiska se poté poutníci přesouvají ke stánkům s občerstvením a s perníkovými srdci. Za poslední léta se stalo součástí pouti i posezení na blízce Nové louce. V lesácké chatce vám nabídnou čerstvý bramborák, pivo, limo a klobásu. Lidé v poklidu posedávají po mezích, v trávě, jiní u ohně, kde s dětmi opékají kabanos. Debatují a někteří se dávají do zpěvu. Napadne vás, že se tu zastavil každodenní uspěchaný čas.

Text: **Bořek Žizlavský**, foto: **Vlastimil Kořínek**

Vystoupení v domově důchodců

Ve čtvrtek 31. května 2007 se v buchlovickém domově důchodců uskutečnilo kácení máje. V průběhu akce vystoupily se svými dětmi členky Klubu matek. (-hk-)

Výstava fuchsii světoznámého pěstitele

V zámecké zahradě se konalo 1. června otevření prodejní výstavy fuchsii, mezi nimiž je asi sto druhů, které vypěstoval světoznámý šlechtitel Karl Strümpfer. Ten je „otcem“ více než 250 nových druhů fuchsii. Pěstitel s dalšími významnými kolegy z oboru, za účasti starosty městyse ing. Jiřího Černého, pokřtili nový druh fuchsie pojmenovaný podle někdejší dlouholeté zaměstnankyně buchlovického zahradnictví paní Markové – „Josefka“. A aby se „Josefka“ u nás dařilo co nejlépe, to už je úkolem paní Dany Markové.

(foto: ing. Pavel Vlášek a -bž-)

Den otevřených dveří u záchranářů

Dne 1. června 2007, u příležitosti Dne dětí, připravili vojáci-záchranáři ze 155. záchranného praporu Bučovice Den otevřených dveří pro děti základních a mateřských škol z blízkého i vzdáleného okolí Bučovic.

I v letošním roce využili učitelé a žáci 1.-4. tříd Základní školy Buchlovice možnost navštívit kasárna v Bučovicích, seznámit se s vybavením a výcvikem vojenských záchranářů.

Děti a učitelé si prohlédli vojenskou a záchranářskou techniku, zúčastnili se výcviku lezců na lezeckém trenažéru, prakticky provedli navázání spojení za pomoci radiostanic a vyzkoušeli si hašení pomocí ruční stříkačky, tzv. „džberovky.“ Vzhledem k pěknému a slunečnému počasí tato disciplína sloužila pro mnohé děti jako příjemné osvěžení. Několika úspěšným soutěžícím totiž stačila voda ve „džberovce“ nejen na zasažení terče proudem vody, ale našla se i nějaká „kapka vody“ pro kolemstojící spolužáky!

Doslova v obležení byl lezecký trenažér JAKUB, na němž si děti, pod dohledem zkušených instruktorů a při správném zajištění, vyzkoušely zdolat lezeckou stěnu, vylézt na cvičný příkrý svah tvořený pevně spojenými pneumatikami, překonat visutou lávku a mnohé děti si také vyzkoušely evakuaci z patrového domu za pomoci lanové dráhy.

Z vystavené techniky měla prioritu především ženijní a hasičská technika – vysokozdvížná plošina SKYJACK, hasičský tank SPOT-55, vyprošťovací tank VT-72, obojživelný transportér PTS-10, vyprošťovací automobil AV-15 a kolový nosič (nakladač) KN-251.

Program, který vojáci-záchranáři připravili, se nejen buchlovickým, ale i ostatním návštěvníkům líbil. O zájmu svědčí nejen to, že mnozí návštěvníci odcházeli až v odpoledních hodinách, ale i počet zúčastněných - kasárna v Bučovicích navštívilo u příležitosti Dne dětí celkem 38 skupin, které v konečném součtu tvořilo více než 950 dětí, rodičů a učitelů.

npor. Mgr. Lumír Svoboda

pátek 1. června 2007

Dětský den na Buchlově 2. 6. 2007

Hasiči na dětském dnu ve Břestku

V sobotu 2. června 2007 předvedli buchlovičtí hasiči svou techniku dětem ve Břestku. Přítomné děti si mohly moderní techniku nejen vlastnoručně osahat, ale i vyzkoušet. Atrakcí pro odvážné pak bylo slaňování. Na závěr akce bylo předvedeno zapěňování prostoru. **(připravil -vlk-)**

Pouť na Barborce

neděle 3. června 2007

Foto: Lumír Svoboda

Folklorní slavnost na Buchlově

Myšlenka uspořádat folklorní pořad na hradě Buchlově se rodila postupně. Jedním z impulsů byla nabídka z mezinárodního festivalu Štěpy ve Veselí nad Moravou, že by přivezli účinkující do našich končin. Druhým podnětem pak bylo komponované pásmo o jaře, které bylo připraveno k loňské oslavě 30. výročí založení souboru Děcka z Buchlovic, jehož přípravě jsme věnovali nemalé úsilí. Divákům se velmi líbilo a po jeho uvedení nás mnohokrát vybízeli, abychom jej zopakovali. V letošním roce jsme jej tedy oprášili a doplnili o některé další pasáže. Scénář pro nás připravila Hanka Poláková pocházející z Kněžpole a s party pro muziku pomohl Jarek Panuš z Brna. Zajímavostí bylo zejména to, že se na projektu proluly jednotlivé generace dětí, mládeže a chlapů z mužského sboru – celkem asi 90 účinkujících.

Vše se nakonec podařilo skloubit a 9. června tak na Buchlově mohla proběhnout folklorní slavnost s názvem „Budme všichni veselí, že jsme jara dočkali“.

Těsně před zahájením odpoledne volal štáb České televize, zda by mohl natočit některé pasáže, které by se měly vysílat v nám důvěrně známém pořadu Folklorika (už se v ní objevilo Folklorní studio v souvislosti s Koseckými písněmi, Dnem vína a Otevírání sklepů v Kyjově). Pořad bude věnován zejména festivalu Štěpy, ale jsme rádi, že i tímto způsobem můžeme přispět k propagaci Buchlova, Buchlovic a našeho regionu.

Akce začínala v 17.00 hod. scházením, ke kterému na nádvoří hrály cimbálové muziky souborů

Rozmarija z Prešova, Červánku z Hradce Králové a domácí Rubáš. V 18.00 hod. pak zazněla na pódiu pod Andělkou píseň „V Buchlovských horách“, kterou mužský sbor FS zahájil milý pořad s převahou dětských souborů. Postupně se představily soubory Děcka z Buchlovic, Červánek z Hradce Králové, Spínek a Spíněček z Vnorov, Hradišťánek, Studienka z Bratislavy (která představila nejen tance ze Slovenska, ale i španělské tance z Andaluzie), Folklorní studio Buchlovic a Rozmarija Prešov. Muzika z Vnorov s basistou panem Smutným, který už je dnes folklorní legendou, si poté ještě s chutí zahrála na nádvoří. Nebyla k zastavení a příjemně vyplnila občerstvovací pauzu, po níž už se diváci soustředili na večerní komponovaný pořad. Po jeho skončení tanečníci a tanečnice z Prešova rozproudili příjemnou zábavu. Pak se hrálo, zpívalo a tancovalo až do pozdních nočních hodin, po zavření hradu někteří ještě pokračovali v nově otevřené hospůdce pana Špalka na parkovišti.

Poděkování

Děkujeme správě hradu Buchlova za maximální vstřícnost, děkujeme festivalu Štěpy a panu Albertu Hauptmannovi za to, že nám pomohl oživit hrad dalšími účinkujícími. Velké poděkování patří též Petru Cilečkovi za to, že dokázal sponzorsky sehnat občerstvení pro „domácích“ 180 účinkujících, Petru Špalkovi, že klobásky připravil v udrině a vydal a že nám vyhradil bezplatná parkovací místa, a v neposlední řadě pak

Havlu Kapounkovi za to, že nám zapůjčil fošny k sezení a dopravil je na hrad a zpět. Děkuji také všem nejmenovaným, kteří svou troškou přispěli k obohacení naší slavnosti...

Co mne mrzí...

Na Buchlově je dlouhodobě uloženo pódium Slováckého divadla. Tak trošku jsme počítali s jeho využitím, nicméně divadlo nám jej nezapůjčilo. Museli jsme si pronajmout a přivést pódium odjinud, což nás stálo nemalé finanční prostředky. Ironií osudu je to, že o dva dny později začalo Slovácké divadlo pódium na hradě stavět kvůli svým produkcím.

Co mne dále mrzí, bylo chování některých diváků – často buchlovických občanů, na něž si stěžovaly naše pokladní. Náklady na akci dosáhly téměř 30 000 Kč (z toho stavba pódia cca 20 000 Kč, zvučení 4 000 Kč, k tomu je třeba připočítat dopravu FS a Děcek z Buchlovic autobusem na hrad, náklady na propagaci atd.). Přesto někteří buchlovičtí občané neví, proč by zrovna oni měli platit vstupné. Někteří obětaví dokáží sehnat zdarma jídlo, zdarma zapůjčit a přivést sedací zařízení, festival Štěpy zaplatil veškerou

dopravu hostujících souborů včetně jídla pro vlastní účinkující, někteří průvodci zdarma provedli hostující děti hradem. To všechno jen pro to, aby byla pohoda... Přeji si, aby se při čtení těchto vět alespoň zastýdli ti, kterých se to týká. Buďte si jisti tím, že všichni organizátoři z řad FS vše dělají zdarma, často akce dotujeme tím, že si nenecháme proplatit ani náklady na darované víno, benzín, telefony spojené s organizací akcí atd. Vše jen proto, aby nám zůstala nějaká koruna na pořízení krojů a dalších, pro chod souboru nezbytných, výdajů.

Závěrem...

Na hrad Buchlov zavítalo na 250 účinkujících z domova i ze zahraničí a přibližně stejně platících diváků. Prostředí hradu jen dokreslilo pohodu sobotního podvečera, kdy nabídlo na „scéně pod ořechem“ příjemný chládek v jinak horkém odpoledni, a v noci pak zdůraznilo romantiku muzicirování, zpívání tancování a košтовání vín na hradním nádvoří. Věřím, že ti, kteří tam byli – ať už účinkující či diváci – odcházeli obohaceni o příjemný kulturní zážitek.

Jiří Raštica, foto: Lumír Svoboda

Oblastní výstava psů

Českomoravská kynologická jednota uspořádala v zámecké zahradě 9. června oblastní výstavu loveckých psů, která byla bohatě navštívena hosty a jejich čtvernohými miláčky. Úspěšné akci přálo krásné počasí. (-bž-)

Finále 3. ročníku GP Janáček v petanque

Konec sezony 2006/2007 úspěšně zakončilo finále TOP 16, které se hrálo 9. června. Součástí turnaje bylo také slavnostní otevření petanque centra. Přestřižením pásky byl oficiálně zahájen provoz. Vítězem finále a tak i celého ročníku se stal Antonín Mach z Uh. Hradiště, stříbrný zůstal Vojtěch Johaník a bronzovou pozici vybojoval domácí Miroslav Horák. Šestnáctka nejlepších se rozdělila do čtyř skupin po čtyřech, z nichž si postup zajistili nejlepší dva. Těchto osm borců pak hrálo každý s každým. O vítězi však nebylo rozhodnuto až do posledního zápasu. V něm si to rozdali Johaník a Řihák, ze zápasu však vyšel vítězně Johaník. Obhájce prvenství Kuřimský ze Starého Města zakotvil až devátý, vítěz premiérového ročníku Grand Prix, Vacke, dokonce až patnáctý. Nejlepší a jediná žena Sonntagová TOP 16 uzavírala. Umístění Jarmily Sonntagové je velkým úspěchem, protože jako jediná žena se po celoročním maratónu probojovala až do finálové šestnáctky. V doplňkovém turnaji, kterého se zúčastnilo pětadvacet hráčů, vyhrál Cyril Zach (Boršice) před Pavlem Kyliánem (Buchlovice) a Martinou Křivákovou (Staré Město).

Konečné pořadí Grand Prix Janáček: 1. Mach (Uh. Hradiště), 2. Johaník (Uh. Hradiště), 3. Horák, 4. Sonntag, 5. Prostinák (všichni Buchlovice), 6. Bukvald (Boršice), 7. Řihák (Buchlovice), 8. Blaha (Kunovice), 9. Kuřimský st. (St. Město), 10. Vaculík (Uh. Hradiště), 11. Polášek, 12. Doležal (oba Buchlovice), 13. B. Mach (St. Město), 14. Huťka, 15. Vacke (oba Uh. Hradiště), 16. Sonntagová (Buchlovice).

V srpnu začíná nová sezona – 4. ročník 2007/2008 Grand Prix Janáček a je tedy výborná příležitost si přijít za námi zahrát. První turnaje jsou 4. a 28. srpna 2007.

AH

Vítězové finále (zleva): Miroslav Horák, Antonín Mach a Vojtěch Johaník

Malování na chodníku

V neděli 10. června 2007 se v areálu buchlovického domova důchodců uskutečnilo malování na chodníku. Zdařilou akci přerušila jenom krátká dešťová přeháňka. Děkujeme domovu důchodců za možnost uspořádat tuto akci.

(Za Klub matek -hk-)

Veteráni v Buchlovicích

V rámci propagace Zlínského kraje zavítala do Buchlovic 16. června, prostřednictvím projektu TROFED NIKÉ MORAVIA 2007, kolona historických automobilů, v čele se známým jezdce rallye Karlem Lopraisem, jehož vůz vidíte dole. Za městys se akce zúčastnili místostarosta Bořek Žižlavský a jednatel SMB, p.o. ing. Josef Motyčka, kteří se nechali zvěčnit v nejstarším zúčastněném automobilu „aerovce“ z roku 1931. (-red-)

Děcka z Buchlovic v Kunovicích

Letošního 14. ročníku Kunovského léta se jako hosté zúčastnil i náš školní soubor Děcka z Buchlovic.

Absolvovali jsme čtyřdenní maratón, který začal ve čtvrtek 14. 6. přijetím na radnici v Uh. Hradišti a vystoupením na Mariánském náměstí. Pátek 15. 6. se nesl v duchu sportovních soutěží, her a zábavy pro všechny soubory, kde se naše děti projevily jako jedny z nejaktivnějších. V sobotu 16. 6. jsme se zúčastnili přijetí na radnici v Kunovicích a hlavního soutěžního pořadu „Z truhly naší babičky“. Odesli jsme si ocenění „Za milé provedení tanců o řemeslech“. Navíc David Šeda postoupil do finále soutěže ve verbuňku. Všechny, kdo v sobotu vydrželi až do samého závěru, nadchl nádherný ohňostroj a domů jsme si odváželi spoustu krásných dojmů.

Nedělní galaprogram byl poznamenán tragickou událostí – náhlým úmrtím jedné z organizátorek festivalu – Ludmily Habartové. Proběhl v duchu vzpomínky na její práci a lásku k lidovým tradicím. Jeho název byl symbolický „Dnes jsme tu a zítra jinde“.

Kromě nových zkušeností, dojmů a zážitků, které jsme za tyto dny načerpali, navázaly děti nové kamarádství s dětmi z jiných skupin z domova i ciziny.

Velké poděkování patří naší mladé muzičce vedené Martinem Crlou s primáškou Bětkou Hurdesovou za to, že s námi celé čtyři dny absolvovali. Zároveň děkuji všem rodičům za trvalou podporu, vedoucím skupin Lence Rašticové, Lucii Přikrylové a Jaroslavu Crlovi za celoroční práci s dětmi.

Poslední akcí, která nás do konce školního roku čeká, je táborák děcek i muzičky, na kterém proběhne vyhodnocení her „O buchlovského starostu“ a o „Řemeslnického mistra“, ve kterých děti soutěžily po celý školní rok. Pak už si popřejeme hezké prázdniny a budeme se těšit na další folklorní akce v příštím školním roce.

Alena Mikulíková, vedoucí souboru

14.-16. června 2007

Aktuální početní stav příjmení občanů v Buchlovicích

K 26. 3. 2007 žilo v Buchlovicích 2 448 obyvatel. Z tohoto počtu bylo 1 172 mužů a o 104 více žen – 1 276. Jednotlivých příjmení bylo 662, což je z celkového počtu obyvatel 25,48 % (v průměru 4 nositelé na jedno příjmení). V následujícím přehledu jsou uvedena příjmení (v mužském tvaru), u kterých počet nositelů přesáhl číslo 10 (mužů i žen):

1. Tomešek 31 (1,26%)
2. – 3. Horák, Hrabec 30 (1,22%)
4. Krystýnek 28 (1,14%)
5. Lukešík 27 (1,10%)
6. Kučík 26 (1,06%)
7. Ryška 25 (1,02%)
8. – 10. Mitáš, Vávra, Večeřa 24 (0,94%)
11. Strýček 23 (0,93%)
12. – 14. Daňhel, Hruška, Maděra 22 (0,89%)
15. Dvořák 21 (0,85%)
16. – 17. Mikulík, Zámečník 20 (0,81%)
18. Marek 19 (0,77%)
19. – 21. Kropáč, Obdržálek, Zálešák 18 (0,73%)
22. – 23. Bureš, Jurča 17 (0,69%)
24. – 25. Buchtík, Šik 16 (0,65%)
26. – 27. Bílka, Zelinka 15 (0,61%)
28. – 30. Dvořan, Jošek, Novák 14 (0,57%)
31. – 32. Hlůšek, Křiva 13 (0,53%)
33. Valenta 12 (0,49%)
34. – 43. Doležal, Dvouletý, Gerža, Karásek, Kocůrek, Petráš, Raštica, Skládal, Svoboda, Zapletal 11 (0,44%)

Některá tato příjmení patří i v ČR k nejhojnějším a mezi prvními 50 to jsou:

Novák (v ČR na 1. místě), Svoboda (2. místo), Dvořák (4. místo), Horák (9. místo), Marek (11. místo), Doležal (23. místo). A do první stovky se ještě vešli: Valenta (57. místo), Bureš (62. místo), Hruška (65. místo) a Zelinka (varianta i Zelenka 79. místo).

Je zajímavé, že z prvních pěti v Buchlovicích nejrozšířenějších se pouze příjmení Horák dostalo mezi nejčastější v ČR. Tomešek, Hrabec, Krystýnek a Lukešík nejsou uvedena ani v seznamu do 1 000. místa v naší zemi. Může za to jejich typický moravský tvar, kterého bylo užito při vzniku příjmení, a tak zůstal uzavřen v jakémsi jazykovém ostrově a dál se, mimo naši oblast, moc nerozšiřoval. O původu vzniku těchto i jiných příjmení bude pojednáno v BZ na jiném místě.

Za ochotu poskytnout seznam příjmení občanů v Buchlovicích patří dík panu tajemníkovi Miloslavu Hrdému a paní matrikářce Anně Lukeščíkové.

Milan Janovský

Po 16 letech přichází do Buchlovic kněz...

Uplynulo dlouhých 16 let od doby, kdy v naší farnosti působil stálý kněz a bydlel na buchlovické faře. Již 16 let je spravována představiteli jezuitského řádu z Velehradu, kteří několikrát týdně dojíždí sloužit mše svaté, křtít, oddávat i sloužit mše za zemřelé.

Koncem července má do Buchlovic nastoupit pater Rudolf Chmelař, který nyní působí v Žeranovicích (u Holešova). Spravovat bude naši a zlechovskou farnost. Přidělen byl do Buchlovic, avšak kvůli nevyhovujícímu stavu dlouhodobě neobývané farní budovy, bude zřejmě bydleť zpočátku na faře ve Zlechově či jinde v pronájmu.

V první fázi je třeba na buchlovické faře zejména dobudovat vyhovující sociální zařízení v prvním patře budovy a zajistit ústřední tope-

ní. Současný pověřený správce z Velehradu, pater Antonín Krejčířík, nechal zakreslit existující stav budovy, na základě něhož připravují ing. Petra Kropáčová a ing. Jaroslav Mikulík projekt pro centrální rekonstrukci této historické budovy.

Celková rekonstrukce budovy bude jistě náročná, ale potřebná. Po příchodu nového pana faráře plánujeme v Buchlovicích uskutečnit sbírku, která napomůže financování rekonstrukce. Zároveň prosíme všechny, kteří v rámci své profese či v rámci svého volného času mohou vypomoci, aby zvážili své možnosti a již nyní nabídli svou pomoc. O přesnějších potřebách budeme informovat v některém z příštích zpravodajů po dokončení projektu. Podrobněji se o současném stavu můžete informovat u pana Rostislava Králíka. **-lr-**

Histore farní budovy

Pravděpodobně dřevěná fara s dřevěným kostelem stály v Buchlovicích již ve 14. století. Jejich existenci dosvědčuje záznam v zemských deskách z roku 1398, v němž je uváděn prodej zdejšího dvora s podílem na farním patronátu rytíři Ješkovi ze Šternberka a z Lukova. Nejstarším doloženým knězem v obci je jakýsi Benedikt, vzpomínaný k roku 1412.

V roce 1515 byla fara neobsazena. Poté následovalo téměř stoleté období, ve kterém se drtivá většina obyvatel Buchlovic přihlásila k víře Jednoty bratrské a zároveň s tím přestala existovat i katolická farnost. Kostel a fara zpustly. Jako důkaz katolické věrnosti v období protireformace nechal na jejich místě postavit rytíř Milota ze Zástřizl, v letech 1640–1644, nový raně barokní kostel. Vznik farní budovy je datován rokem 1672. Jedná se o jednopatrovou obdélníkovou budovu s přízemní chodbou, administrativní prostorou, kuchyní a komorou se sníženým stropem v půli schodiště. V patře se nacházely byty faráře a většinou ještě dvou kaplanů. K faře přiléhá dvůr s hospodářským stavením a zahrádka, která byla zkrácena při úpravě silnice ve třicátých letech 20. století. Budova fary čp. 279 má statut památkového objektu. Trvale obydlena byla prakticky nepřetržitě od svého vzniku až do samého počátku devadesátých let minulého století, kdy odsud odešel poslední stálý kněz P. Alois Honek.

-bž-

Buchlovická fara

OBLASTNÍ CHARITA UHERSKÉ HRADIŠTĚ

Centrum denních služeb pro seniory Boršice

Poskytuje služby pro seniory a nemocné lidi v Boršicích a blízkých obcích. Posláním centra je pečovat část dne v příjemném prostředí o lidi soběstačné i nesoběstačné a tím pomoci i pečujícím rodinám. Cílem je zlepšit kvalitu života seniorů, zachovat pocit vlastní hodnoty a důstojnosti, zprostředkování sociálních kontaktů, udržení jejich soběstačnosti. Cílem je poskytnutí úlevy a času na odpočinek od náročné práce pečujícím rodinám, nebo osobám blízkým. Cílovou skupinou jsou senioři, kteří mají sníženou soběstačnost z důvodu věku, chronického onemocnění nebo zdravotního postižení, jejichž situace vyžaduje pomoc jiné fyzické osoby.

O uživatele se stará jedna vedoucí, sociální pracovník a pracovnice v sociálních službách. Duchovní podporu pro zájemce zajišťují Milosrdné sestry sv. Kříže a kněz, který slouží pravidelně každý den mši svatou.

Rozsah poskytované péče:

- doprava a pomoc při přepravě uživatele do centra a zpět
- pomoc při převlékání a přemisťování se v prostorách centra
- podávání stravy podle smlouvy (snídaně, svačina, oběd, svačina), popřípadě úprava jídla podle potřeby uživatele, dodržování pitného režimu
- pomoc při osobní hygieně, ukládání k odpočinku na lůžko či křeslo
- výchovně-vzdělávací a aktivizační programy (tanec, zpěv, ruční práce, procvičování paměti)
- kontakt se společenským prostředím, pravidelné setkávání seniorů, duchovní četba
- jednoduchá kondiční cvičení a dechová cvičení pro udržení kondice, nácvik soběstačnosti
- pomoc při vycházce
- zdravotní a ošetrovatelské úkony (aplikace inzulínu, podávání léků)

Podmínky pro přijetí

Věk nad 65 let (ve výjimečných případech i méně), zdravotní postižení, omezení soběstačnosti, sociální izolace, zkvalitnění života.

Cena pobytu

Je stanovena dle Zákona 108/2006 Sb. o sociálních službách a podle prováděcí vyhlášky §11 odst. 2. Výše pobytu je stanovena podle stupně závislosti, a to od výše 95 Kč za den až do výše 160 Kč za den. V ceně je zahrnut pobyt a oběd.

Centrum denních služeb pro seniory se nachází v areálu Domova pokojného stáří v Boršicích. Zařízení a prostory jsou přizpůsobeny pro bezbariérový přístup tělesně postižených a imobilních osob. Centrum je určeno k dennímu pobytu pro 10 občanů. Péče je poskytována v pracovní dny v době od 7.00 do 15.00 hodin.

Kontakt

Centrum denních služeb Boršice, Stoprounská 274, 687 09 Boršice. Kontaktní osoba: Mgr. Pavla Zahradková, tel.: 572 501 609, e-mail: domov.uhradiste@caritas, www.uhradiste.caritas.cz.

Nákladní auto Praga L

23. dubna 1951:

„...provozujete s nákladním vozem M-UH 2446 veřejnou dopravu nákladů... bez řádného koncesního oprávnění. Proto Vás vybízíme, abyste vozidlo do 30. dubna t.r. nabídl ČSAD k začlenění...“

22. července 1955:

„...byla zamítnuta Vaše žádost o povolení k provozování silniční dopravy... Dopravní odbor... zjistil, že jste provozoval neoprávněně přepravu nákladním automobilem... jsou oprávněny provozovat silniční dopravu jen národní podnik ČSAD a komunální podniky...“

28. listopadu 1956:

„...Okresní národní výbor... Vám ukládá..., abyste dal v době od 29. listopadu 1956 do 8. prosince 1956 k výhradnému použití družstvu betonářů v Uh. Hradišti náklad. vozidlo o SPZ NO-55-97 3 tuny...“

6. března 1958:

„...Oznamuji tímto zdvořile, že jsem své vozidlo P r a g a L 3t pozn. značky NO-55-97 prodal Místnímu národnímu výboru na Stupavě...“

Naše nákladní auto si matně pamatuju z počátku padesátých let. Jak vyplývá z výše uvedených dokumentů, byl to typ Praga L, bylo to ještě z předválečné výroby, to znamená, že volant byl na pravé straně. Původní budka řidiče byla ale vyměněna za budku z pozdějšího typu Praga RN, to byly ty známé „Ereny“, které ještě mnozí z nás pamatují. Ta budka pak ještě dlouho stála poblíž garáže a s bráchou jsme si v ní hráli na šoféry. Pokud se dobře pamatuju, říkalo se tehdy, že to byla poslední Praga L na okrese. Auto bylo natřeno tmavší zelenou barvou.

Nákladní auta, která tehdy bylo možno na silnicích vídat, bývala velmi pestrého složení, od předválečných našich typů, přes válečné německé, ale i americké z dodávek UNRA. „UNRy“ (a traktory Hanomag) měli například v Lesním závodě, který měl opravy a garáže ve Štítě. Když se v zimě ráno uváděla auta do provozu, roztáhli něčím nejprve ten traktor Hanomag, ještě teď vidím, jak tomu z tlustého výfuku vyletují dokonale kroužky dýmu, jak kuřákovi z úst. Hanomag pak zase roztahoval všechny ostatní nákladáky. Ze Štítu pak až na konci sedmdesátých let udělali obřadní a výstavní síň.

Pokud se pamatuju, v Buchlovicích byla tři soukromá nákladní auta. Kromě našeho měl menší nákladáček pak Kovařík na Hraničkách a potom pan Zeržán v Tyršově ulici směrem k domovu důchodců. Typy už nevím, snad jen, že Zeržán měl nějaké válečné auto amerického, nebo německého původu. Řezník Šivara měl takový mininákladáček, jaké vyráběly firmy z osobních aut.

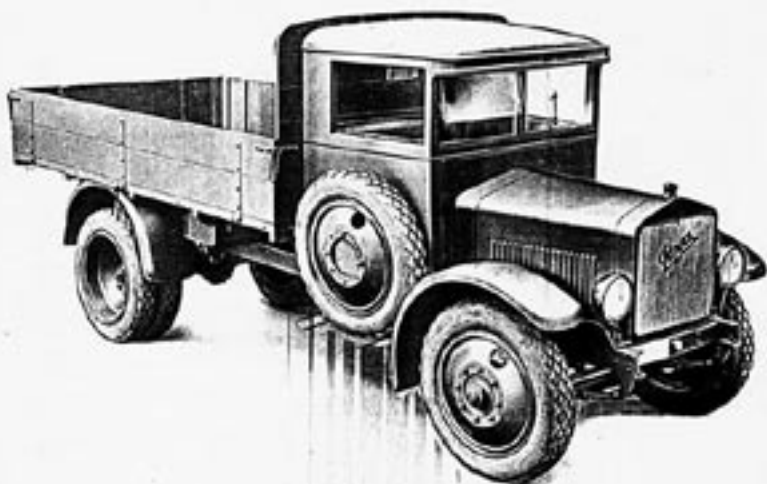
Otec měl, už nevím od koho, také pronajatou garáž, bylo to v těsném sousedství zahradní restaurace na Záložně, v místech, kde je dnes postavena přízemní výrobní hala firmy Compolux. Když jsem se někdy s tátou svezl do garáže, stavili jsme se pak v zahradní restauraci. Dostal jsem tehdy obvyklou žlutou sodovku jedovaté barvy, zatímco otec pil pivo ředěné stejnou sodovkou. Dnešním mladším čtenářům je třeba upřesnit, že tehdy sodovka se říkalo limonádám, zatímco sodovou vodu jsme znali jen pod názvem „sifón“.

Auto původně vozilo především stavební kámen z kamenolomu, který měl otec pronajatý, později, když s tímto podnikáním musel skončit, zbyla mu na obživu rodiny jen autodoprava. Vozil všechno možné, štěr z Ostrožské Nové Vsi, kopaný písek z Moravského Písku, nebo ze Zlechova, dřevo z lesa, co kdo potřeboval. V době žní také vozil obilí k mlátičce. Nejstarší bratr měl tehdy už skoro patnáct, a tak už řízení auta docela ovládal. Kdysi ho táta nechal u nějakého sedláka na poli popojíždět od mandelu k mandelu a šel mezitím domů na oběd. Fůra byla naložena než se otec vrátil, a tak sedlák

přemluvil bratra, aby s tím dojel k mlátičce. Ten se nedal dvakrát pobízet a jeli. Na půl cestě ale potkali policajta a to brácha pohotově vyřešil tím, že si do očí narazil otcův klobouk, který visel za ním na věšáku. Policajt mu ještě zasalutoval...

Osobní auto Praga Lady, které jsme měli před válkou, skončilo v rukou německých okupačních úřadů po otcově zatčení, a tak jsem někdy k rodinné osobní dopravě používali náš nákladáček. Z vyprávění rodičů jsem se dozvěděl, že když se tak jednou mělo někam jet, odmítl jsem nastoupit (byly mi snad dva roky), a do auta mne dostali za mého řevu, který v sousedech vyvolal domněnku, že mne rodiče snad zraněného vezou k doktorovi. Nicméně později, kam až sahá moje paměť, jsem se vozil velice rád, kdykoliv a jakkoliv.

Naše auto jsme poznali zdálky už podle zvuku, jak sjíždí z kopce od Křížných cest a utíkali jsme s druhým, o dva roky starším bratrem, k silnici, abychom ho viděli jet. Když to bylo kolem poledne, otec se doma obvykle zastavil na oběd.

AUTOMOBIL PRAGA

TYPU „L“, 3 TUNY, 40 HP

Valník o nosnosti 30—35 q. — Šestnáctisedadlový autobus.

Vhodný pro rychlou městskou dopravu a jako autobus.

NÁKLADNÍ AUTO.

Elektrické osvětlení a sponičtě.

STŘEDNÍ AUTOBUS.

REPRESENTACE:

PEAHA II., Národní třída č. 43 Tel. 36573

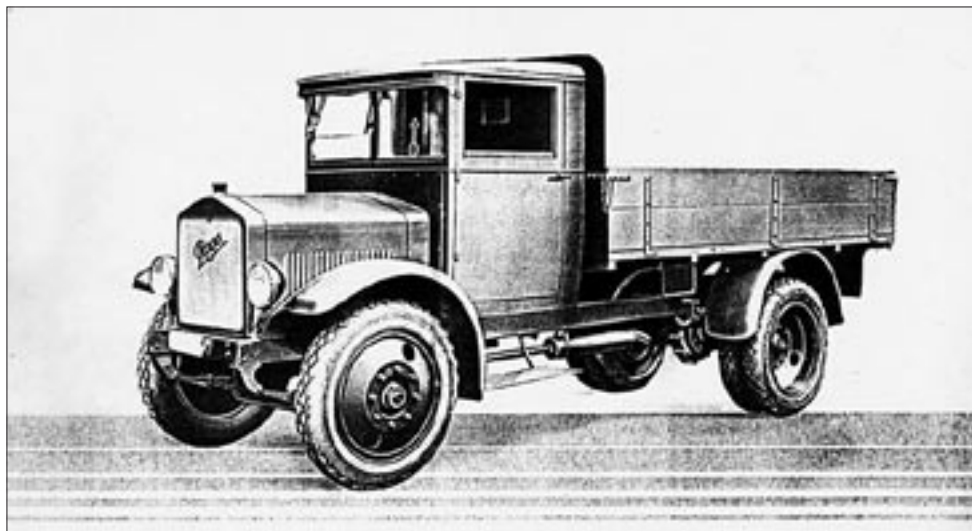
BRNO, Palackého třída č. 22 Tel. 34979

BRATISLAVA, Kristínaova ulice I Tel. 3137

KOŠICE, Bačkayho 16 Tel. 296

ČESKOMORAVSKÁ-KOLBEN-DANĚK A. S.

AUTOMOBILKA „PRAGA“, PRAHA VIII.

Kdysi jsme se chtěli zase svézt, ale otec nás odmítl. Tak jsme vylezli na korbu a lehli si podél „sajtny“, aby nás nebylo vidět. Otec se naobědval a vyrazil. Když dorazil do nedalekých Boršic k zákazníkovi, objevil nás na fůře. Dostali jsme každý „po čuni“ a protože šel zrovna okolo pan Emil Strýček s krávovy do Buchlovic, museli jsme s ním pěšky přes Honěčka domů do Buchlovic.

Když byla na Barborce pouť, naše auto obvykle vozilo až na místo rozložené stánky a zboží vřelého ho místního cukráře Cypriána Šika. To jsme se obvykle také svezli.

Co pamatuju, naše auto se startovalo klikou. Starter měl otec koupený, ale pořad nebyl čas ho namontovat. Starter byl na půdě (bydleli jsem tehdy v domě „u Weiglů“, který později koupili Klvaňovi) a tam jsme ho s bratrem objevili. Byl natně zaprášen, a tak jsme to považovali za nějaký „zgarb“ a vynesli ho na dvůr. Denní světlo odhalilo větracími otvory, poklad uvnitř – měděné smaltované dráty, což bylo mezi kluky tehdy velice ceněno. Velice brzo jsme došli na to, že litinový plášť starteru se dá rozbít sekercou, a tak jsme se dostali k cennosti uvnitř. Dráty jsme natahali po zahradě od stromu ke stromu a když pak přišel otec, byl na „mrtvicu“ a pak jsme hrozně dostali...

Všechno má svůj konec. Jak vyplývá z citovaných dokumentů, dny setrvání auta v našem vlastnictví byly už víceméně sečteny a už nestálo zato investovat do oprav. V té době mělo auto také prasklý válec a chladicí voda se dostávala do spalovacího prostoru. Startování probíhalo tak, že svíčka vadného válce se vyšroubovala, motor se nahodil a když se voda vystříkala dírou, svíčka se zašroubovala a jelo se. To už se ale opravit muselo. Krátce před opravou, když otec u benzinky na náměstí tankoval benzin, přišel za ním sedlák, že potřebuje odvézt ze statku na Buchlově fůru hnoje. Otec se bránil, že auto je skoro nepojízdné, ale když sedlák stále naléhal, pravil:

„Tak dobře, když to pojede, tak vám to ještě udělám.“

Vyšroubovali svíčku a zatočili klikou. Motor se rozběhl a protože se zvětšující se prasklinou byl válec už z větší části naplněn vodou, stříkal vodotrysk několik metrů nad auto. Pak se zašroubovala svíčka, zavřela kapota a jelo se pro ten hnůj...

Když už auto nebylo naše, mnohokrát jsme jej viděli jezdit přes Buchlovice na Stupavu, přetížené, vlekoucí se do Lhotky skoro krokem. Veterán takovou zátěž nemohl dlouho vydržet a zmizel nám z očí. V osmé třídě základní školy jsme pak s třídním učitelem Suchánkem šli na pěší výlet po Chříbech a na Stupavě jsem nad kravinem poznal vrak našeho auta, jenom rám bez náprav a s vybrakovanou budkou řidiče...

Albert Orlita

Zatáčku u Řezníčkového (Pánkového) lemovala v minulosti řada domů, které byly zbourány v polovině sedmdesátých let minulého století. (staré foto MUDr. Josef Macenauer, současné foto Martin Žižlavský)

V kraji počátků víry našich předků

V 16. a 17. století byly Buchlovice jednou z bašt českobratrské víry na Moravském Slovácku. Pravda, od té doby uplynulo už několik stovek let. Ale ať chceme nebo ne, v hlubším povědomí našeho prostředí je tento fakt pořád zřejmý. Staří lidé říkají, že je to znát například i z jednoduchosti našeho kroje, ale i z pohledu obyvatel okolních vesnic, z nichž okolní náležely pod velehradskou katolickou farnost.

Vedle bratrských majitelů buchlovského panství – Podstatkých z Prusinovic, Žerotínů a Zástržlů – vlastnila zdejší komunita Jednoty bratrské svou modlitebnu (dnes odsvěcená kaple sv. Alžběty na hřbitově) a pravděpodobně v jejím sousedství i bratrskou školu (v místě dnešní navigární motorů). O drtivé převaze „pikartů“, jak byli mj. bratrští obyvatelé posměšně nazýváni v době temné protireformace, svědčí fakt, že se v Buchlovicích na přelomu 16. a 17. století nacházelo jen dvanáct katolických rodin.

V mnohém z vás může vyvstat otázka, kdy a kde vlastně vznikla tato stará česká víra, napl-

ňující Kristovu prostotu, pokoru a moudrost. Pro odpověď se musíme vydat do kraje Orlických hor, do míst, dodnes málo porušených „výdobytky“ současné civilizace a spotřebního cestovního ruchu, který je zaváděn už i u nás ve Chříbech. Usadíme-li se na jakékoliv vyvýšené místo, nahlížíme do hlubokých zapadlých údolí s táhlými vesničkami, které obklopují pole a louky, vše přerušované lesíky a lemované obzorem hraničních hor. Stačí se chvíli zaposlouchat do nádherného ticha, přerušovaného ptačím zpěvem a šumem stromů. A možná právě v tomto kouzelném prostředí se vám vybaví text a nápěv prastaré bratrské písně, v jejíchž tónech si člověk uvědomuje pomíjivost hloupého světského pachtění za slávou, penězi, za mocí a mamonem.

*Soudče všeho světa bože
tvým před trůnem nepomože,
žádnému nádhernost jeho,
by měl slávu světa všeho.*

Památná chalupa Na Sboru čp. 238

V jednom z orlických údolí najdeme městečko Kunvald – kolébkou Jednoty bratrské. Její kořeny sahají do poloviny 15. století, do časů dozrívajících husitských revolučních událostí, s jejichž kompromisními výsledky se nesrovnávaly mnohé tehdejší osobnosti. Spatřovaly v nich zradu původních Husových myšlenek a umožnění pokračování úpadku katolické církve. Proto se začala vyvířet různá alternativní náboženská společenství, z nichž jedna – českobratrská – vznikla pod vedením kališnického kazatele, pražského arcibiskupa Jana Rokycany. Na jeho přimluvu přijal příslušníky Jednoty bratrské zemský správce Jiří z Poděbrad na své panství (de facto, aby nebyli v Praze tolik na očích) a umožnil jim pobyt v poloopuštěném Kunvaldu.

Představeným Jednoty se stal Řehoř Krajčí, řeholník kláštera Na Slovanech a synovec Jana Rokycany. To už se ale ke komunitě začaly přidávat další a další věřící z jiných obcí. Tato v mnohém překračovala ustanovení tzv. basilejských

kompaktát, a tak už v těchto časech začalo docházet k pronásledování bratrů. Jejich představitelé se dočkali věznění a mučení. To ale přívržence učení nezastrašilo, naopak upevnilo v jejich počínání. V roce 1464 vydali základ svých budoucích řádů, Spisek starých bratří, učiněný „na horách rychnovských“, shrnující vše slovy: „Přede všemi věcmi nejprve o to sme se svolili, abysme se spolu v víře Pána Krista ostříhali a v spravedlnosti ustavovali, kteráž z Boha jest, v lásce přebývající, naději měli v Bohu živém.“

Obecná mravní bída kněžského stavu a silící myšlenka zpřetrhání závislosti na Římu vyústily v nezávislou volbu, která nabyla platnosti roku 1467 na synodu ve Lhotce u Rychnova. Prvním biskupem Jednoty bratrské se stal Matěj Kunvaldský. Na nepronásledování a klidnější léta si však musela nová církev počkat ještě několik let. Došlo k nim až po smrti Jana Rokycany a Jiřího z Poděbrad. Centrum Jednoty se přesunulo do Mladé Boleslavi a Litomyšle. Do jejich řad začaly hojně vstupovat lidé vzdělaní, vlivní, měšťané

Krajina Podorlicka k hraničním horám

Bratrská lípa u Diviškovy usedlosti čp. 77

a nejvyšší česká a moravská šlechta. Jednota se stala silným konkurentem katolické církve.

Ale i dnešní Kunvald svou slavnou minulost nezapře. Na prvním místě zde můžeme navštívit památnou chalupu Na Sboru čp. 238 s česko-bratrským muzeem, které spravuje tamní městečko. V budově, která představuje typ zdejší lidové architektury, se měli před staletími scházet zakládající členové Jednoty. Nedaleko odtud nemůžeme minout pomník Jana Amose Komenského, posledního biskupa Jednoty, od sochaře O. Fiedlera, odhalený roku 1910 s pořad aktuálním textem: „Jan Amos Komenský (1592-1670) první pověděl, že učití se mají všichni všemu jazykem mateřským. Školu povzněl na dílnu lidskosti. Didaktikou ukázal, jak rozsvěcovati světlo rozumu.“

Ale ještě jednu významnou má Kunvald pamětihodnost. Je jí stará Bratrská (jinky Žižkova) lípa, jež roste v sousedství u Diviškovy

usedlosti čp. 77, u silnice do Rokytnice. Její stáří se odhaduje na 450 let, výška činí cca 25 m a obvod kmene 780 cm. Podle jedné z pověstí vyrostla ze slz s vlastní se loučících Českých bratrů. Jiná legenda praví, že povstala ze tří polosuchých prutů, symbolizujících víru, naději a lásku. Zasadili ji prý příslušníci Jednoty při odchodu do Polska v roce 1547, kteří byli v počtu čtyř set vypovězeni z rodné země proto, že odmítli císaři Ferdinandovi I. poskytnout vojenskou pomoc při zásahu proti německým luteránům. Lípa byla ve třicátých letech 20. století sice poškozena vichřicí, ale brzy se vzpamatovala a dodnes je při plné síle.

Je čas se s podorlickým krajem rozloučit. Necháváme za sebou městečka a vesnice, kraj s malými kapličkami a kříži a především místo zrodu víry našich buchlovických předků. Pokud budete mít tudy cestu, zastavte se.

Text a foto: **Bořek Žižlavský**

VI. Festival česneku na zámku v Buchlovicích 28. července 2007

Motto: Je to naším přáním a naším cílem, aby v průběhu let vyrostl tento gastronomický svátek kvalitou, prestiží a popularitou, protože spojuje všechny podmínky, aby těchto cílů bylo dosaženo: jakost přírodní suroviny, zázemí zemědělské oblasti a bohatost kulturní, především pohostinnost místních obyvatel.

Hm, tady to voní, tady to i chutná! Když budete procházet v ten den zámeckým parkem, česnekovým festivalem, můžete se seznámit s řadou specialit. Buchlovičtí vědí, co je dobré a co chutná! A abyste se správně naladili již doma a abyste si něco mohli vyzkoušet, zde přinášíme jeden rozvinutý festivalový recept:

Plnění cibule

8 středně velkých cibulí povařit v osolené vodě do měkka a vydlabat, poskládat do zapékací formy nebo na plech.

Česneková náplň: 16 stroužků česneku, sůl, pepř, máslo, svazek petrželky. Oloupaný česnek musí být asi 3 minuty povařen. Po vydlabání cibulového vnitřku posekat s česnekem, naplnit do cibulí, před podáváním posypat petrželkou.

Náplň ze sekaného masa: 250 g sekané z vepřového masa, 2 polévkové lžíce petržele, sůl, pepř, muškátový oříšek, 1,5 dcl bílého vína, 1 dcl bujónu, 4 polévkové lžíce strouhaného sýra, 2 polévkové lžíce mouky na obalování, máslo. Maso smíchat s jemně nakrájenou petrželkou, okořenit a plnit do cibulí. Posekané vydlabané vnitřky cibulí rozprostřít do zapékací formy a vše přelit vínem a bujónem.

Italská hřibová náplň: 1 polévková lžíce olivového oleje, 3 polévkové lžíce másla, 20 g sušených hřibů, 250 g čerstvých hub (možno žampionů), 2 dcl bílého vína, majoránka, pepř, 0,25 čajové lžičky soli, svazek petrželky, 2 polévkové lžíce mouky na obalování, 5 polévkových lžic parmezánu. Máslo a olej nechat rozehrát a podusit na něm polovinu jemně posekaného vydlabaného vnitřku cibulí, sušené hříby podrtit, krátce namočit ve víně, obojí vložit na pánev, trochu povařit, následně přidat čerstvé hříby, dusit, až se tekutina zcela odpaří. Koření, bylinky, mouku a parmazán přidat, hmotu naplnit do cibulí. Zbývající vydlabanou cibulovou hmotu a zbývající náplň smíchat se 2 polévkovými lžicemi vína, vložit vedle cibulí do zapékací formy. Cibule potřít 2 polévkovými lžicemi másla a posypat zbytkem sýra. Cibule mohou být podávány s rajskou omáčkou, mohou se také přidat pokrájená rajčata nebo plátky šunky. Naplněné zapékat asi 20 minut při 200 °C.

Kuchaři a kuchařky česnekového festivalu Vám přejí dobrou chuť!

Miloslav Hrdý

364 dní v roce městys Buchlovice voní, v den 365. – nádherně smrdí česnekem!

Česnek

je celosvětově oblíbené **koření**, ale ani v Evropě není všude stejně **oblíben**. Především na severu je k němu **odpor** právě kvůli intenzivnímu **pachu**. V jižní Evropě se naopak používá velmi **často**. Česká republika leží asi uprostřed a i pocity z užívání česneku jsou takové. Česnek se používá při vaření, což jeho odér zjemňuje. Syrový jej používají především praví milovníci, neboť právě **požitek** syrového česneku by měl být zprostředkovatelem uzdravujícího působení.

Česneku, česneku na stěně, kdo je nejsilnější v této zemi?

Pohádkově inspirované přísloví není daleko od pravdy, protože vůně a silná chuť **zázračně** hlavičky, podle lékařského i lidového mínění mají **čarovnou** moc a odpuzují různé neduhy. Skutečně se dříve přibíjel česnek na dveře a stěny, protože se doufalo, že česnekové hlávky **odpuzují** nemoci, upíry a mor, udržují ve **zdraví** milovaná zvířata, **léčí** bolesti hlavy a menstruační potíže, bolesti zubů, astma, nádory, zvyšují **chuť** k jídlu, působí močopudně, urychlují trávení, desinfikují, což francouzský bakteriolog Pasteur (1822–1895) také prokázal a zvyšují všeobecně **životní pohodu**.

Ve své 5000leté historii držela pozoruhodná hlávka *Allium sativum* z rodiny liliovitých, zvaná také „selská melasa“ egyptské otroky, řecké bojovníky, římské legionáře, fénické mořeplavce, divoké vikingské hordy a podle mínění moderní vědy i nás současníky při silách. Jestliže za česnekovou domovinu platí Kirgizie a centrální Asie, nárokují to také středomořské země, především Francie jižně od Loiry se svými báječnými česnekovými jídlý (např. uzené česnekové hlávky z Arieux). Ale také arabský svět Blízkého i Dálného východu (především skopová jídla), Indie (curry směsi) a Čína si požadují pro sebe místo původu. V některých francouzských jídlech, zejména z jehněčí kýty, králíků nebo kuřat, se při přípravě jídla používají celé stroužky i ve slupce, při jídlu se stroužky ze

slupky vymačkávají a natírají na křupavý chléb – prostě **báječné!**

V jednom ale strhli Američané také i u česneku **slávu** na sebe a přenesli Mekku česneku do vlastní země. Město se jmenuje Gilroy a leží ve státě Santa Clara Valey, 80 mil jižně od San Franciska. Toto městečko bylo v roce 1979 jednoduše přejmenováno na Hlavní město česneku. A to právem, neboť leží uprostřed (největší) pěstební oblasti česneku a prezentuje každoročně při sklizni v srpnu velkolepý Garlicfestival – plody své práce. V okruhu 145 km se na 5.600 ha vypěstuje gigantických 70.000 tun česneku. Až se to nezdá být možným, že je Gilroy v době sklizně jediným městem v Americe, kde lze steak k marinování pouze zavěsit na prádelní šňůru, aby byl řádně provoněn a připraven k tepelnému zpracování?!?

Čarovný prostředek proti smrti, čertům, upírům i duševním a jiným chorobám:

u starých Germánů byl česnek znám dávno před tím, než Římané začali svá dobovatelská tažení. Náš česnek se odvozuje od staroněmeckeho „Klobelouh“, což znamená „rozštípaný česnek s poukazem vzhledem k cibuli. Každopádně hrál česnek především roli jako čarovný prostředek, jako amulet, který má chránit od duchů a od všeho zlého. V jedné anglosaské knize lékařské z desátého století je proti duševní chorobě doporučován nápoj z česneku a svěcené vody. Svata Hildegarda používala česnek proti žloutence, Paraceisus - jeden z nejznámějších lékařů 16. století jej používal proti moru. V mytologii byl česnek používán jako pramen elixíru mládí a obnovy ztracené síly.

Proč tedy Česnekový festival v srdci Slovácka na zámku v Buchlovicích?

Mimo jiné také proto, že podle našich předků bylo třeba konzumovat větší množství česneku, byť v jednom dni, aby lidé byli zdraví po celý rok. Také se zde projevuje tradicionalismus v cho-

vání, kdy lidé v určité dny prostě musí mít cosi tradičního na stole, jako např. o Štědrém večeru rybu, na Zelený čtvrtek med nebo špenát, na Martinské hody husu, no, a v den po svatě Anně – česnek!

Česnek patřil k sedmi bylinám, které jsou (podle pověry) nejlepší k léčení všech neduhů.

A také – chce-li se člověk „z gruntu“ napít, česnek je pro vydráždění žaludku velmi **vhodný**. A nejen proto!

Regenerace Vašeho organismu za jeden den?

Ano, na Česnekovém festivalu v Buchlovicích v sobotu 28. července 2007!

Folklorní agentura Buchlov

ČESNEKOVÁ POEZIE

Proti neduhu

Máš-li neduhu
a z nosu ti teče,
rýma, když nedá ti
vyjít ze dveří,
najdi si místo,
kde česnek roste
a ten k večeri
s cibulí povař v hrnci.
Vypij to všechno
ještě teplé,
nesmutni už
a věř,
že nad závan z polévky
je vědomí,
že jsi vesel a zdrav a rád,
že nad závan z polévky
je přesvědčení,
česnek že dává víc,
než jen zápach či smrad.

I když tě opustí
Všichni tví příbuzní,
Co na tom!
Našel jsi česnek – života řád!

Mocný česnek

Česnek má tu moc
přes den celý
celičkou noc
před smrtí tě ochránit,
snad jen tím,
že nechutný jeho dech

vytvoří kolem tebe kruh
a že smrt
nepřistoupí blíž,
když tělo své
jím prosytiš.
Česnek má tu moc.

Miloslav Hrdý

Česneku je všude dost

Česneku je všude dost,
mnoha lidem pro radost.
Ten, kdo česnek požívá,
dlouhých let se dožívá!

Česnek je mi matičkou,
sním palici celičkou,
bere mě v svou ochranu,
chodím správně na stranu.

Česnek je mi tatíčkem,
chodím domů chodníčkem,
ostatní mě v jednom kuse,
nadávají v autobuse.

Česnek je mi sestrou,
mám já stravu pestrou,
ke stroužkům si cibuli,
dávám každou neděli.

Česnek je mi bratrem,
topinku si natrem,
co dobrého to já vím,
ostatní to vyjevím.

Česnek je mi přítelem
on mě chrání svým tělem.
Když se pilně usmívám,
dosti málo přátel mám.

Česneku jsem zavázán,
že v samotě zůstávám.
Ať jen si dá, ať se nají!
Lidé se mně vyhýbají.

Česneku je všude dost,
mnoha lidem pro radost.
Ten, kdo česnek požívá,
dlouhých let se dožívá!

Miloslav Hrdý

Milan Fridrich: Hranice česneku a cibule

Když se před lety dokončoval tunel pod Lamanšským průlivem, kolovala mezi britskými dělníky uštěpačná poznámka: „Víte, jak zjistíte, že už jste prorazili do Francie? Chytnete se za nos. Ucítíte česnek.“

Belgický spisovatel Geert van Istendael tvrdí, že evropská kultura se dá rozdělit na společnost česneku a cibule. Česnek - to je jih Evropy plný slunce, vína, kozího sýru, teplého moře a hojnosti čerstvého jídla. Cibule je střed a sever kontinentu s proměnlivým podnebím, dlouhou nocí, pivem, zelím a velmi prostou a hutnou stravou. Zatímco jih dal světu bílé bagety, sever tmavý trvanlivý chléb. Hranice mezi česnekovou a cibulovou kulturou leží podle Istendaela u Bruselu. Belgická metropole je centrem politické Evropy a rovněž spojnicí jejího životního stylu. Belgičané bývají zahleděni sami do sebe, ale nápad s kulturou česneku a cibule se nedá jen tak smést se stolu. Francie, Španělsko, Itálie nebo Řecko mají vedle česneku i další společné rysy. Ve velké míře se v jídelníčku udrželo skopové maso. Do většiny pokrmů včetně salátů se přidává olivový olej a bazalka. Nejpodstatnější společnou hodnotou jihu Evropy je však siesta - denní režim, který se vžil už v dobách starých Římanů. Jestli něco púlí kontinent vedví, je to právě dodržování siesty s jejími příjemnými i odpornými stránkami.

Pro pochopení siesty nestačí týden dovolené u moře. V turistických letoviscích platí jiná pravidla než v běžném životě. Nejlepší je jít zahrnat hlad v půl čtvrté v Chinonu v centrální Francii nebo na okraji italské Neapole. Ve městě nezavádíte o otevřenou restauraci. I v bistrech je omezený provoz: pít dostanete, najíst nikoliv. Jih Evropy se vyznačuje železnými pravidly, která potlačují individuální prožívání dne. Člověku, co se nacre, když má hlad, bez ohledu na čas, nezbyvá než zůstat doma.

Siesta, tak jak ji chápali staří Římané, má hluboký účel. Umožňuje plné prožití dvou nejkrásnějších částí dne: svěžího rána a večera. A je jedno, zda je den všední nebo víkend. Tím, že se jižané prospí nebo pravidelně po obědě několik hodin relaxují, mají dost sil na dopolední práci i večerní program - návštěvy divadel, dlouhé večere nebo přijímání hostů. Proto se také nestresují přesností. Španělský expremiér Felipe Gonzáles tvrdil, že včasný příchod na návštěvu v jeho zemi může způsobit skandál. „Hostitelka bude ještě nejspíš ve vaně a jídlo v surovém stavu.“ Jižní kultura česneku se tak vyznačuje shovívavým přístupem k času. Zatímco na severu je času málo, na jihu je ho stále dost.

Zcela specifický je u česnekové a cibulové kultury přístup k alkoholu. Když francouzský herec Gérard Depardieu tvrdil, že nepije moc, jen několik litrů vína denně, přesně definoval přístup česnekových národů k pití. Alkohol je sváteční věc a víno není alkohol. Koňak se pije ve Francii jako aperitiv, stejně jako grappa v Itálii nebo ouzo v Řecku. Výjimkou je Bretaň a Normandie s kalvadosem. Oba regiony ale řadí Istendael do pijácké cibulové kultury, která se alkoholem zahřívá. Česneková Evropa má k alkoholu přátelský, ale opatrný vztah. Netřeba připomínat Sokratův výrok, že jen hlupák pije neředěné víno. Dnes jsou vína lehčí a méně cukernatá než ve starověku, ale pravidlo zůstalo: jen podivín si ničí požitek z dobrého pití chlem-

táním kořalky nebo hektolitřů vodnatého piva. Obecně povědomí o hodnotě vína v lidském životě proto udržuje shovívavý postoj jihu vůči alkoholu za volantem. Většina států povoluje nějakou tu slzu v krvi, jelikož všichni mají pocit, že bez vína se nejde v poledne ani večer dobře najíst. Proč je hranicí mezi jižní česnekovou a severní cibulovou kulturou Brusel? Jelikož je to město na hranici dvou národů, jež se svými dějinami a životním stylem odlišují jako Italové od Švédů. Jižní Belgie je valonská, frankofonní a tedy česneková. Na severu žijí holandsky mluvící Vlámové, kteří se namísto šneků a jemně kořeněné lehké stravy ládují jitrnicemi, zelím, špekem a tmavým pivem. A největší specialitou je bílá klobása s hromadou vařené cibule v chlebu! Brusel obě tyto kultury vcucnul jako sladký bonbón a už několik staletí si s nimi pohrává v ústech. Belgické hlavní město dlouho svůj půvab křížovatky jihu a severu Evropy skrývalo. O Bruselu se mluvilo jako o frankofonní metropoli na území holandského Vlámska, jako o shluku ošklivých budov evropských institucí a nahromadění národů, jež ve městě jen několik let pracují a pak se vracejí do svých rodných hvozďů. Právě tyto národy se ale posléze postaraly o definici Bruselu jako tavicího kotle evropské kuchyně, jako symbiózy česneku a cibule, piva a vína, jemných ryb a hovězích steaků.

A není divu, že na hranici jižní a severní Evropy je nejoblíbenějším jídlem tak nečesneková francouzská cibulačka! A můžete ji mít k obědu i v pět odpoledne. Alespoň tam, kde je cibulový rytmus života.

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ PRO STUDIUM, REHABILITACI A SPORT BEZ BARIÉR

Strahov blok 1, Vaničкова 7, Praha 6, 169 00, tel&fax: 233 354 361, 724 551 241,

email: kontaktbb@kontaktbb.cz,

Středisko Brno: Srbská 53, Brno 612 00, tel&fax: 541 589 333, e-mail: brno@kontaktbb.cz,

www.kontaktbb.cz

Pozvání pro tělesně postižené děti

KONTAKT bB, občanské sdružení pro studium, rehabilitaci a sport bez bariér, připravuje v penzionu Lázeňský dům na Smrčadve od 9. - 15. září pobytový kurz pro předškoláky s tělesným postižením. Náplní kurzu je výuka plavání formou hry, canisterapie, pohybové a výtvarné aktivity. Rádi na tomto kurzu přivítáme také tělesně postižené předškoláky z Buchlovic a okolí, kteří by se denního programu chtěli zúčastnit. V případě zájmu volejte na telefonní číslo 603 167 508, rádi vám sdělíme podrobné informace. Více o sdružení se dozvíte na www.kontaktbb.cz.

Marta Vojáčková, KONTAKT bB – středisko Brno

Kulturní kalendář – červenec a srpen 2007

Červenec

5.-8.7.	Růže na zámku – výzdoba interiérů aj.	Památková správa Buchlovice
8.7.	Michal Nesvadba dětem v amfiteátru	Vichr production
6.7.	Koncert dechové hudby	Dechová hudba Buchlovjané
13.7.	Koncert Gaia mesiah v amfiteátru	Vichr production
14.7.	Kovářské slavnosti na Buchlově	Galerie Š
19.-21.7.	Noční prohlídky na Buchlově	Památková správa Buchlovice
20.7.	Vladimír Mišík a hosté v amfiteátru	Vichr production
27.7.	Katapult – koncert v amfiteátru	Vichr production
28.7.	Festival česneku	Památková správa Buchlovice + Folklorní agentura Buchlov
	Divadelní léto na Buchlově	Slovácké divadlo
	Diskotéky, Reflexy originál, Ve víru tance s živou hudbou	Lázně Leopoldov, Smraďavka

Srpen

3.8.	Koncert Peha v amfiteátru	Vichr production
4.8.	Irský večer na Buchlově	Galerie Š
17.8.	Koncert Tři sestry v amfiteátru	Vichr production
18.-19.8.	Výstava historických kostýmů na Buchlově	Památková správa Buchlovice
19.8.	Pouť na Barborce	Katolická farnost + Dechová hudba Buchlovjané aj.
19.8.	Princové jsou na draka – divadlo v amfiteátru	Hoffmannovo divadlo
24.8.	Koncert Dan Bárta+JAR v amfiteátru	Vichr production
	Chatařský bál s velkou tombolou	Lázně Leopoldov, Smraďavka
31.8.	Monkey business – koncert v amfiteátru	Vichr production

LETNÍ KINO BUCHLOVICE (pořádá Vichr production)

- 4. 7. Obsluhoval jsem anglického krále
- 18. 7. Piráti z Karibiku – Na konci světa
- 1. 8. Bestiář
- 15. 8. Babel
- 22. 8. Roming
- 29. 8. Pusinky

BORODINOV SRDCE

Jožka Durník

*Borodinovo srdce velkou láskou zahořelo
a v žilách se prudce zvýšil jeho jistý tep,
to srdce, jež tak miloval, ale chtělo,
že vyrazil na koni v široširou step.*

*Jel za svou milovanou do daleké osady,
však velká podlost tam na něj čekala,
to se vše událo za carské nadvlády
i potkal ho úděl jako ve stepi šakala.*

*Když poté na velká vrata tam zabušil,
jeho láska všechno dávno už tak tajila,
on udatný, to velký bohatýr vůbec netušil,
že Nataša již své nechtěné dítě kojila.*

*To bylo jistě jako blesk z čistého nebe
a vál studený vítr, byl znovu měsíc listopad,
aby pak všemohoucí bůh ztrestal tebe,
pravil milý Borodin a na srdci jeho to bylo znát.*

*I vracel se Borodin celou tou širou stepí,
on milý, věrný syn jeho velké carské Rusi
od nevěrné té lásky, ale jel již zcela slepý
a bojovat. Však proč, vždyť tušil, že zemřít musí.*

*Byl statečný carský důstojník – atašé,
kdysi obýval krásný palác celý ze zlata
a jenom měl stále sny pořád o své Nataše,
a tak zůstala navždy prázdná jeho duše – komnata.*

Nezvyklé pohledy na buchlovický kostel a kapli sv. Alžběty na hřbitově se naskytly z vysoko zdvižené plošiny.
(foto: Pavel Ondrůšek)

BUCHLOVSKÝ ZPRAVODAJ

Vydává Úřad městyse Buchlovice, tel.: 572 595 120. Vychází měsíčně, řídí redakční rada, odpovědný redaktor ing. Miloslav Hrdý, výkonní redaktori Vlastimil Kořínek a Bořek Žižlavský. Náklad 350 výtisků. Cena 16,– Kč

Registrační číslo MK ČR E 13102

*Redakční rada si vyhrazuje právo upravovat příspěvky.
Sazba Vít Kučera, tiskne HUDEC print, s. r. o., Buchlovice*